

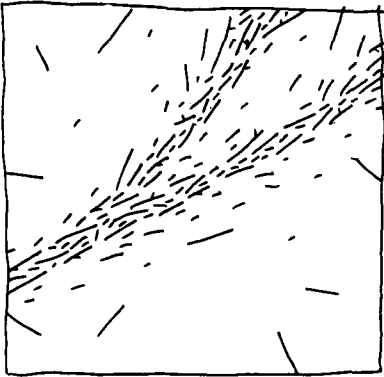
Egy műhold rajzai

A föld megváltoztatja a fényt. Ezt a vonalat, egy régen elvontatott fatörzs nyomát csak én ismerem. A teljes érintés maradványaiban élünk; nagy fűszálak legyezgetik a napot.

*

Aránytalan romlottság a közelséghez vagy a távolsághoz képest. Aránytalanul rövid nyugalom. De hogyan folytatja egy madár egy másik madár repülését?

*

Ma reggel a fák és a bokrok tövéhez szorította a nagy fehérségből támadt vihart a téli fény.

*

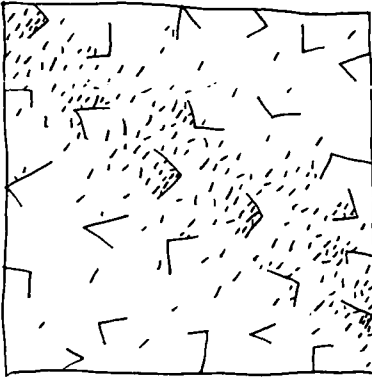
Átalszom a következményeket, s mire felébredek, kítaszítják a fényt a legtávolibb forma zárt vonalai közül.

*A leggazdagabb létezésünk is egymásra vonatkozik,
mégis –*

Ha elfordulsz, óvatosan felejttem el az arcodat.

*Az elfordulás megnöveli az időt,
mégis minden további pillanatra vigyázni kell.*

*

*Vissza kell állítani mindent a barátságos
viszonyok közé. Csak a gyorsulással tudom
megmutatni a testemet, de nagyon közel
kell kerülni. Semmit sem kell külön
megnevezni. Honnan lehet lendületet venni
a megálláshoz?*

*

Másra nem lesz majd életünk.

*

*A legnagyobb óvatossággal fogadom el a halált.
Csak ha a legszükségesebbet hajtja végre
határtalan feladatából.*

*

*Ez egy oktalan ragaszkodás a véletlenhez.
De akkor a véletlen töltse ki teljesen
a mesterséges ürességet.*

*

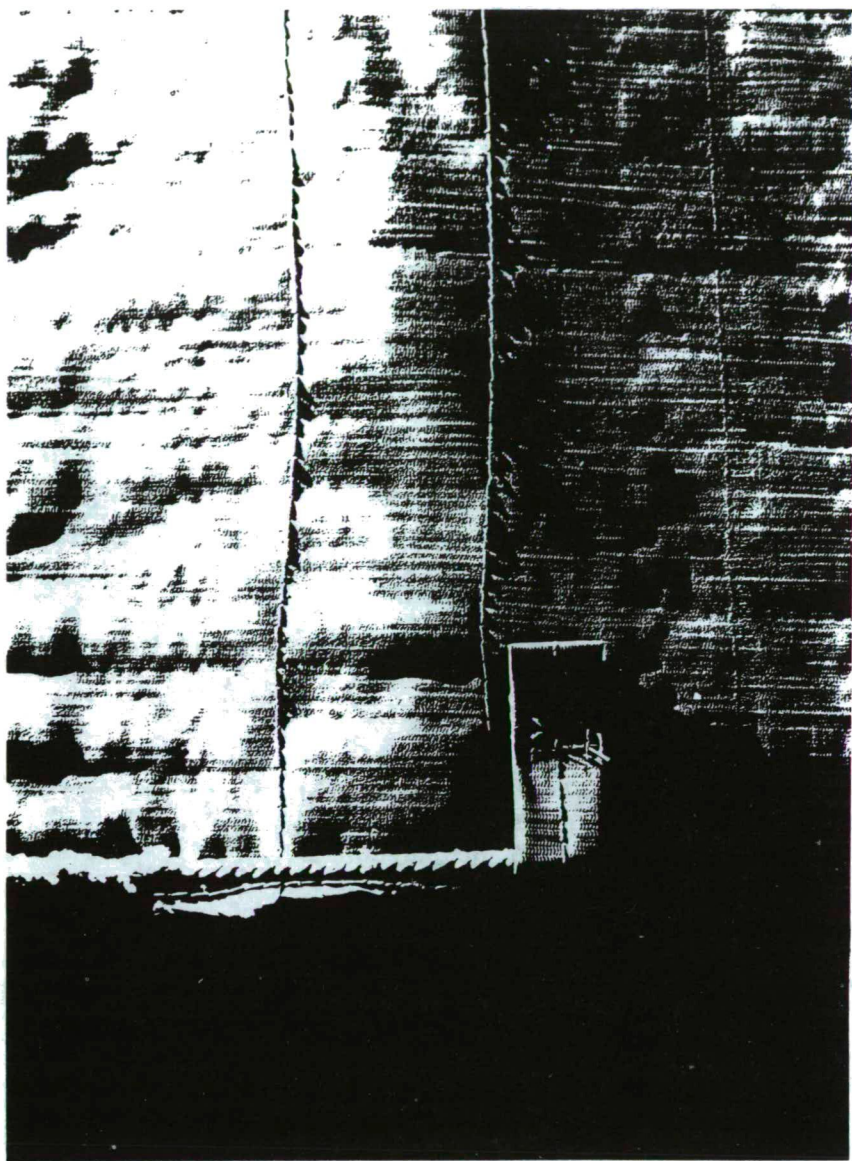
*A bábokat nem szabad megérinteni,
mert még egy véletlen érintés is korlátozná
gyengédségüket. Csak várni szabad; majd
odaszorítják tenyerünket az ablaküveghez.*

*

*Ahogy a készülődésre felfigyel a világ,
a változásban bizonyítékot keres, és lehetőségeivel
megelégszik, közeledbe se értem.*

Budapest

Szija Ferenc

Rudolf Hervé

Vérité de la palissade, 1983